

Założenia projektu ustawy

1. Wyodrębnienie zapisów o konopiach włóknistych z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii do osobnej, nowej ustawy - głównie dla celu
2. Uspójnienie definicji konopi włóknistych zgodnie z najnowszą poprawką Parlamentu Europejskiego z października 2020r. do rozporządzenia PE i Rady (patrz przypis 1), poprzez podniesienie dopuszczalnej wartości THC w roślinie z 0,20% do 0,3%. Ta wartość jednocześnie kwalifikuje konopie włókniste do dopłat rolnych, łągodząc zarówno ryzyko utraty plonu i kary z KK za najmniejsze przekroczenie restrykcyjnej wartości 0,20%, jak i utraty dopłat.
3. Rozszerzenie dopuszczalnego katalogu materiału siewnego z dziś dopuszczonych kategorii elitarny albo kategorii kwalifikowany (w rozumieniu przepisów o nasiennictwie), o materiały wyjściowe dla hodowli oraz materiał mateczny (w rozumieniu przepisów o nasiennictwie) - w przypadku upraw prowadzonych w celu hodowli odmian konopi włóknistych.
4. Rozszerzenie katalogu dopuszczalnych zastosowań konopi włóknistych o zastosowania w celu: hodowli odmian konopi włóknistych, wykorzystania w gospodarstwie rolnym lub w gospodarstwie domowym, oraz na cele przemysłowe, w szczególności: energetyczne, weterynaryjne, paszowe, materiałów kompozytowych, rekultywacji i remediacji gruntów, pszczelarskie, nawozowe, naturalnych środków ochrony roślin, oraz naukowo-badawcze.
5. Umożliwienie bieżącego poszerzania i aktualizowania katalogu dozwolonych zastosowań dla konopii włóknistych rozporządzeniem ministra właściwego do spraw rolnictwa - tak, aby ustawodawca mógł łatwiej nadążyć za rozwojem branży i nie blokował innowacyjnych zastosowań tej uniwersalnej rośliny.
6. Uchylenie obowiązku podejmowania corocznej uchwały rejonizacyjnej przez sejmiki wojewódzkie, określonego w art. 46 ust. 8 u.o.p.n. Obowiązek rejonizacji jest archaiczną pozostałością z czasów gospodarki centralnego planowania i dziś nie spełnia żadnej pozytywnej roli, za to w praktyce opóźnia wydawanie pozwoleń (gmina musi czekać z wydaniem pozwolenia na uprawę do momentu uchwalenia przez sejmik uchwały, która najczęściej jest uchwalana a) uznaniowo i b) zbyt późno, np. w kwietniu-maju, co prowadzi do całego łańcucha patologii, od ryzyka korupcyjnego do zmuszania rolników do wysiewu przed otrzymaniem zezwolenia, fałszowania daty wysiewu we wnioskach, a potem badania roślin wg opóźnionego harmonogramu, co prowadzi do przekroczeń THC (kiedy roślina de facto jest o kilka tygodni starsza, niż w dokumentach), ryzyka kar z KK dla rolników i utraty plonów i sprzętu, oraz utraty dopłat rolniczych (patrz: utrata dopłat do odmiany Finola w całej Polsce w 2021 r.).
7. Do decyzji: czy wydawanie zezwolenia na obrót konopiami nie powinno przejść w kompetencje wójta (burmistrza, prezydenta) - dziś to jest marszałek województwa, co jest związane z obowiązkiem rejonizacyjnym w kompetencjach sejmiku wojewódzkiego. Ten ostatni projekt ustawy uchyla jako zbędny.

USTAWA

z dnia ... 2021 r.

o konopiach włóknistych

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zadania i uprawnienia organów administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego oraz innych podmiotów w zakresie dotyczącym uprawy, przetwarzania, przerobu, obrotu i posiadania konopii włóknistych oraz produktów pochodnych;

Art. 2. Przepisy ustawy stosuje się do uprawy, przetwarzania, przerobu, obrotu i posiadania konopii włóknistych oraz produktów pochodnych;

Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) konopie włókniste – rośliny z gatunku konopie siewne (*Cannabis sativa* L.), w których suma zawartości delta-9-tetrahydrokannabinolu oraz kwasu tetrahydrokannabinolowego (kwasu delta-9-THC-2-karboksyłowego) w kwiatowych lub owocujących wierzchołkach roślin, z których nie usunięto żywicy, nie przekracza 0,30% w przeliczeniu na suchą masę¹;
- 2) nowa substancja psychoaktywna - substancja określona w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. [Dz. U. 2005 Nr 179 poz. 1485];
- 3) prekursor – substancja określona w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. [Dz. U. 2005 Nr 179 poz. 1485];
- 4) producent – przedsiębiorcę uprawiającego, przetwarzającego lub przerabiającego konopie włókniste;
- 5) przetwarzanie – czynności prowadzące do przemiany konopii włóknistych na inne produkty, tworzywa lub substancje niebędące środkami odurzającymi, substancjami psychotropowymi, prekursorami lub nowymi substancjami psychoaktywnymi;
- 6) substancja psychotropowa – substancja określona w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. [Dz. U. 2005 Nr 179 poz. 1485];

¹ Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającym przepisy dotyczące wsparcia na podstawie planów strategicznych sporządzanych przez państwa członkowskie w ramach wspólnej polityki rolnej (planów strategicznych WPR) i finansowanych z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz uchylającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013, po poprawkach przyjętych przez Parlament Europejski w dniu 23 października 2020 r. (P9_TA(2020)0287, Wspólna polityka rolna – wsparcie na podstawie planów strategicznych sporządzanych przez państwa członkowskie i finansowanych z EFRG i EFRROW ***I).

- 7) środek odurzający - substancja określona w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005 r. [Dz. U. 2005 Nr 179 poz. 1485];

Rozdział 2

Podmioty realizujące zadania w zakresie konopii włóknistych

Art.4.

1. Zadania w zakresie konopii włóknistych realizują organy administracji rządowej i jednostek samorządu terytorialnego w zakresie określonym w ustawie.
2. W realizacji zadań, o których mowa w art.2, mogą uczestniczyć organizacje pozarządowe i inne podmioty, których działalność statutowa obejmuje zadania należące do sfery zadań publicznych w zakresie ochrony i promocji zdrowia, pomocy społecznej, działalności charytatywnej, nauki, edukacji, oświaty i wychowania, kultury fizycznej, porządku i bezpieczeństwa publicznego lub przeciwdziałania patologiom społecznym, promocji i organizacji wolontariatu, po przeprowadzeniu konkursu, o którym mowa w art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1057), a także samorządy zawodów medycznych, rodziny osób uzależnionych, oraz grupy samopomocy osób uzależnionych i ich rodzin.

Rozdział 3

Uprawa konopii włóknistych

Art. 5.

1. Uprawa konopii włóknistych może być prowadzona w celu [hodowli odmian konopii włóknistych, w celu](#) wykorzystania w gospodarstwie rolnym lub w gospodarstwie domowym, oraz na cele przemysłowe, w szczególności: [energetyczne](#), włókiennicze, chemiczne, celulozowo-papiernicze, spożywcze, kosmetyczne, farmaceutyczne, materiałów budowlanych i wyposażenia wnętrz, nasiennictwa, [weterynaryjne](#), [paszowe](#), [materiałów kompozytowych](#), [rekultywacji i remediacji gruntów](#), [pszczelarskie](#), [nawozowe](#), [naturalnych środków ochrony roślin](#), oraz [naukowo-badawcze](#).
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa może uzupełnić katalog potrzeb wymienionych w ust. 1 w rozporządzeniu.
3. Uprawa konopii innych niż wymienione w ust. 1 i 2 jest zabroniona.

Art. 6.

1. Uprawa konopii włóknistych może być prowadzona na podstawie zgłoszenia/zezwoleń na uprawę, przy zastosowaniu materiału siewnego kategorii elitarny albo kategorii kwalifikowany w rozumieniu przepisów o nasiennictwie, a w przypadku upraw prowadzonych w celu hodowli

odmian konopi włóknistych, także przy zastosowaniu materiałów wyjściowych dla hodowli oraz materiału matecznego w rozumieniu przepisów o nasiennictwie, oraz dodatkowo:

- 1) umowy kontraktacji, zawartej z podmiotem posiadającym zezwolenie marszałka województwa na prowadzenie działalności w zakresie skupu konopi włóknistych, lub
- 2) zobowiązania do przetworzenia konopi włóknistych we własnym zakresie na cele określone w art. 5 ust. 1 i 2, składanego do marszałka województwa właściwego dla miejsca położenia uprawy, w terminie do 14 dni po dokonaniu ich wysiewu.

2. Stosowanie materiału siewnego konopi włóknistych kategorii elitarny albo kategorii kwalifikowany w rozumieniu przepisów o nasiennictwie potwierdza się fakturą zakupu tego materiału siewnego oraz etykietą z opakowań materiału siewnego tych roślin.

3. Działalność w zakresie skupu konopi włóknistych na podstawie umowy, o której mowa w ust. 1 pkt 1 może prowadzić podmiot posiadający zezwolenie marszałka województwa właściwego dla miejsca położenia uprawy, określające w szczególności zakres i cel prowadzonej działalności.

4. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 3, wydaje się w drodze decyzji, na wniosek, który zawiera:

- 1) imię, nazwisko, określenie miejsca zamieszkania i adres albo nazwę (firmę), siedzibę i adres wnioskodawcy;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu albo numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, a w przypadku osoby fizycznej również numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL), jeżeli został nadany;
- 3) adres miejsca wykonywania działalności w zakresie skupu;
- 4) informację o zakresie i celu podejmowanej działalności.

5. Do wniosku, o którym mowa w ust. 5, dołącza się zobowiązanie do przekazywania na żądanie marszałka województwa informacji dotyczących zakresu i celu prowadzonej działalności.

6. Marszałek województwa cofa zezwolenie w razie naruszenia warunków prowadzenia działalności określonych w ustawie lub w zezwoleniu.

Art. 7. 1. Zezwolenie na uprawę konopi włóknistych wydaje wójt (burmistrz, prezydent miasta) właściwy ze względu na miejsce położenia uprawy.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust.1, wydaje się, w drodze decyzji, na wniosek zawierający:

- 1) imię, nazwisko, określenie miejsca zamieszkania i adres albo nazwę (firmę), siedzibę i adres wnioskodawcy;
- 2) informację o odmianie konopi włóknistych, powierzchni uprawy oraz numer działki ewidencyjnej w ewidencji gruntów i budynków, określonej na podstawie przepisów prawa geodezyjnego i kartograficznego;

- 3) oświadczenie wnioskodawcy, że nie był karany za popełnienie przestępstwa, o którym mowa w art. 63 lub 64, i wykroczenia, o którym mowa w art. 65.

3. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, określa:

- 1) podmiot, dla którego je wydano;
- 2) numer kolejny zezwolenia;
- 3) odmianę konopi włóknistych;
- 4) powierzchnię uprawy konopi włóknistych;
- 5) numer działki, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, na której prowadzona będzie uprawa maku lub konopi włóknistych;
- 6) termin ważności;
- 7) datę wydania zezwolenia.

3a. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, w przypadku samodzielnego przetwarzania konopi włóknistych z własnych upraw, dołącza się zobowiązanie do przetworzenia konopi włóknistych we własnym zakresie na cele określone w art. 5 ust. 1.

3b. Zobowiązanie, o którym mowa w ust. 3a, zawiera:

- 1) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę firmy, siedzibę i adres producenta konopi włóknistych;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu albo numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, a w przypadku osoby fizycznej również numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL), jeżeli został nadany;
- 3) zwięzły opis zakładu przetwórczego lub miejsca przetwarzania wraz z wyposażeniem;
- 4) informację o rodzajach produktów, które będą wytwarzane przez zakład przetwórczy.

4. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) odmawia wydania zezwolenia, jeżeli wnioskodawca nie daje rękojmi należytego zabezpieczenia zbioru z tych upraw przed wykorzystaniem do celów innych niż określone w ustawie, a w szczególności:

- 1) był karany za popełnienie przestępstwa, o którym mowa w art. 63 lub 64, lub
- 2) był karany za popełnienie wykroczenia, o którym mowa w art. 65.

5. Zezwolenie cofa się w razie naruszenia warunków prowadzenia działalności określonych w ustawie lub w zezwoleniu.

6. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) prowadzi rejestr wydawanych zezwoleń.

Art. 8.

1. Przepisów art. 5-7 nie stosuje się do upraw konopi prowadzonych po uzyskaniu zezwolenia Głównego Inspektora Farmaceutycznego przez jednostkę naukową oraz Centralny Ośrodek Badania Odmian Roślin Uprawnych, w ramach działalności statutowej, a także przez podmiot zajmujący się hodowlą roślin i stosujący konopie włókniste w celach izolacyjnych, zwane dalej „wnioskodawcą”.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, wydaje się na wniosek zawierający:

- 1) nazwę i adres wnioskodawcy;
- 2) dane osoby odpowiedzialnej za zapewnienie właściwej kontroli uprawy i jej zabezpieczenie przed dostępem osób nieuprawnionych;
- 3) dane dotyczące lokalizacji, rodzaju i wielkości uprawy;
- 4) dane na temat planowanych badań, w szczególności określające ich cel;
- 5) informację o rodzaju jednostki naukowej;
- 6) datę i podpis osoby upoważnionej przez wnioskodawcę do złożenia wniosku.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się statut podmiotu ubiegającego się o wydanie zezwolenia, jeżeli dotyczy.

4. Główny Inspektor Farmaceutyczny zasięga opinii jednostki organizacyjnej Policji właściwej ze względu na miejsce uprawy objętej wnioskiem, o którym mowa w ust. 2, dotyczącej sposobu jej zabezpieczenia przed dostępem osób nieuprawnionych, uwzględniającej:

1) zabezpieczenie w zakresie wstępu na miejsce uprawy przez:

a) prowadzenie wykazu osób uprawnionych do wejścia obejmującego:

- imię i nazwisko,
- numer PESEL, a w przypadku jego braku – cechy dokumentu potwierdzającego tożsamość: nazwę i numer dokumentu oraz kraj wydania,

b) prowadzenie wykazu pojazdów uprawnionych do wjazdu na miejsce uprawy obejmującego markę samochodu i numer rejestracyjny,

c) weryfikowanie danych, o których mowa w lit. a i b;

2) zabezpieczenia techniczne uwzględniające zabezpieczenie uprawy prowadzonej w budynku i poza budynkiem;

3) oznakowanie miejsca uprawy;

4) warunki dotyczące lokalizacji miejsca uprawy.

5. Właściwy organ Policji wydaje opinię w formie postanowienia. Nieprzedstawienie opinii w terminie 30 dni od dnia skierowania sprawy do zaopiniowania jest równoznaczne z wydaniem pozytywnej opinii w przedmiocie sposobu zabezpieczenia uprawy przed dostępem osób nieuprawnionych.

6. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 5, nie przysługuje zażalenie.

7. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe kryteria oceny zabezpieczenia upraw, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze zagwarantowanie należytej ochrony tych upraw przed dostępem osób nieuprawnionych.

Art. 9.

1. Nadzór nad uprawami konopi włóknistych sprawuje wójt (burmistrz, prezydent miasta) właściwy ze względu na miejsce położenia tych upraw.
2. W ramach wykonywania nadzoru osoby upoważnione przez organ, o którym mowa w ust. 1, są uprawnione do:
 - 1) wejścia na grunty, na których są prowadzone uprawy maku lub konopi włóknistych, oraz dojścia do tych gruntów przez inne nieruchomości;
 - 2) kontroli dokumentów uprawniających do prowadzenia konopi włóknistych;
 - 3) żądania wyjaśnień od prowadzącego uprawy maku lub konopi włóknistych.
3. Osoby upoważnione do wykonywania czynności określonych w ust.2 są obowiązane do okazania upoważnienia wydanego przez organ sprawujący nadzór.

Art. 10.

W przypadku stwierdzenia prowadzenia upraw konopi włóknistych w sposób niezgodny z art. 7 i 8 wójt (burmistrz, prezydent miasta) wydaje nakaz zniszczenia tych upraw przez zaoranie, przekopanie gruntu albo w inny sposób, który zapewni skuteczne wykonanie tego nakazu, na koszt prowadzącego uprawę; nakazowi nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 11.

Zadania, o których mowa w art. 8, 10 i 11, są wykonywane przez gminę jako zadania zlecone z zakresu administracji rządowej.

Art. 12.

1. Kto, wbrew przepisom ustawy, uprawia konopie włókniste, podlega karze grzywny.
2. Orzekanie w sprawach o czyny określone w ust. 1 następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.
3. W razie ukarania za wykroczenie określone ust. 1 i 2 orzeka się przepadek przedmiotów wykroczenia, a także przedmiotów pochodzących bezpośrednio lub pośrednio z wykroczenia, nawet jeżeli nie były one własnością sprawcy. Sąd, orzekając przepadek przedmiotów, może zarządzić ich zniszczenie. Z czynności zniszczenia sporządza się protokół.

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących oraz przepisy przejściowe i końcowe

Art. 13

1. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. 2005 Nr 179 poz. 1485) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 uchyla się pkt 5,
- 2) w rozdziale 6 tytuł rozdziału otrzymuje brzmienie:

“Rozdział 6 **Uprawa maku**”,

- 3) w art. 45 uchyla się ust.3 i ust. 4,
- 4) w art. 46:

- a) uchyla się ust. 2,
- b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

“3. Stosowanie materiału siewnego maku kategorii elitarny albo kategorii kwalifikowany w rozumieniu przepisów o nasiennictwie potwierdza się fakturą zakupu tego materiału siewnego oraz etykietą z opakowań materiału siewnego tych roślin.

4. Działalność w zakresie skupu maku, na podstawie umowy, o której mowa w ust. 1, może prowadzić podmiot posiadający zezwolenie marszałka województwa właściwego dla miejsca położenia uprawy, określające w szczególności zakres i cel prowadzonej działalności. “

- c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

“8. Sejmik województwa, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw zdrowia oraz ministra właściwego do spraw rolnictwa, określi, w drodze uchwały, ogólną powierzchnię przeznaczoną corocznie pod uprawy maku oraz rejonizację tych upraw, mając na względzie zagrożenie narkomanią, zapotrzebowanie na surowce pochodzące z tych upraw oraz tradycję uprawy maku na danym terenie.”

- 5) w art. 47:

- a) ustępy 1-3 otrzymują brzmienie:

“1. Zezwolenie na uprawę maku lub konopi włóknistych wydaje wójt (burmistrz, prezydent miasta) właściwy ze względu na miejsce położenia uprawy.

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust.1, wydaje się, w drodze decyzji, na wniosek zawierający:

- 1) imię, nazwisko, określenie miejsca zamieszkania i adres albo nazwę (firmę), siedzibę i adres wnioskodawcy;

- 2) informację o odmianie maku, powierzchni uprawy oraz numer działki ewidencyjnej w ewidencji gruntów i budynków, określonej na podstawie przepisów prawa geodezyjnego i kartograficznego;
- 3) oświadczenie wnioskodawcy, że dysponuje pomieszczeniem zabezpieczonym przed kradzieżą torebki (makówki), o której mowa w art. 48 ust. 1;
- 4) oświadczenie wnioskodawcy, że nie był karany za popełnienie przestępstwa, o którym mowa w art. 63 lub 64, i wykroczenia, o którym mowa w art. 65.

3. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, określa:

- 1) podmiot, dla którego je wydano;
- 2) numer kolejny zezwolenia;
- 3) odmianę maku;
- 4) powierzchnię uprawy maku;
- 5) numer działki, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, na której prowadzona będzie uprawa maku;
- 6) termin ważności;
- 7) datę wydania zezwolenia.”

b) uchyla się ust. 3a i 3b;

6) w art. 49 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

“1. Przepisów art. 45–48, z wyjątkiem przepisów dotyczących obowiązku niszczenia słomy makowej i resztek poźniwnych maku, nie stosuje się do upraw maku prowadzonych po uzyskaniu zezwolenia Głównego Inspektora Farmaceutycznego przez jednostkę naukową oraz Centralny Ośrodek Badania Odmian Roślin Uprawnych, w ramach działalności statutowej, zwane dalej „wnioskodawcą”.”

7) w art. 50 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

“1. Nadzór nad uprawami maku lub konopi włóknistych sprawuje wójt (burmistrz, prezydent miasta) właściwy ze względu na miejsce położenia tych upraw.

2. W ramach wykonywania nadzoru osoby upoważnione przez organ, o którym mowa w ust. 1, są uprawnione do:

- 1) wejścia na grunty, na których są prowadzone uprawy maku, oraz dojścia do tych gruntów przez inne nieruchomości;
- 2) kontroli dokumentów uprawniających do prowadzenia upraw maku;
- 3) żądania wyjaśnień od prowadzącego uprawy maku.”

8) Art. 51 otrzymuje brzmienie:

“W przypadku stwierdzenia prowadzenia upraw maku w sposób niezgodny z art. 46 i 47 wójt (burmistrz, prezydent miasta) wydaje nakaz zniszczenia tych upraw przez zaoranie, przekopanie gruntu albo w inny sposób, który zapewni skuteczne wykonanie tego nakazu, na koszt prowadzącego uprawę; nakazowi nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.”

9) Art. 65 otrzymuje brzmienie:

“Kto, wbrew przepisom ustawy, uprawia mak niskomorfinowy, podlega karze grzywny. “

Art. 14.

1. Zezwolenia na kontraktację konopi włóknistych wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy tracą ważność z dniem 31 grudnia 2022 r.
2. W przypadku gdy podmiot posiadający zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, wystąpi, w terminie do dnia 31 grudnia 2022 r., z wnioskiem o wydanie zezwolenia na wykonywanie działalności w zakresie skupu konopi włóknistych, dotychczasowe zezwolenie zachowuje ważność do dnia, w którym decyzja wydana po rozpatrzeniu wniosku stanie się ostateczna.

Art. 15. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia .